

Kostel svatého Vavřince v Klobukách

Svatý Vavřinec byl jáhen za císaře Valeriána. V roce 257 byl v Římě umučen- pozvolna upečen na roštu, protože císař byl přesvědčen, že církev má velký majetek a on že ho nechce vydat.

Kostel v Klobukách stál již ve 14. století. Tento původní byl klenutý, jednoduché stavby, podlaha byla z červených cihel, okna nízká, chór byl menší a chodilo se nahoru zevnitř kostela po dřevěných schodech. První zmínka pochází z roku 1355, kdy zemřel klobucký farář Bohunko a na jeho místo byl jmenován Jan. V roce 1377 směnil své místo s Janem, farářem ve Vojslavicích. Roku 1380 nastoupil kněz Slavík a 1387 kněz Vít. Dalším farářem byl od 19.9.1396 Leon. Po husitských válkách byl kostel opraven, ale zůstal neobsazen farářem až do konce 15. století.

Nynější kostel byl vybudován v létech 1729 až 1736. Vysvěcen byl 25.10.1736 adratenským biskupem a hrabětem Rudolfem Šporkem. Původní oltáře pocházely z roku 1669. Nynější interier kostela pochází převážně z 19. století. Hlavní oltář je od Vendelína Kostečky z roku 1886. Oltářní obraz svatého Vavřince o rozměrech 195 x 105 cm je od Josefa Scheiwela. Postraní pravý oltář je zasvěcen rodiče Boží Paně Marii klatovské, levý oltář svatému Josefovi, pěstounu. Pocházejí z roku 1886 a jsou rovněž od Vendelína Kostečky.

Skleněný lustr, který byl uprostřed chrámové lodi daroval roku 1841 Páter Matouš Srb, byl v roce 2001 ukraden společně s věčným světlem. V roce 2003 daroval současný lustr nad kněžištěm pan Štefan Potoček z Klobuk. Jednoduchý lustr uprostřed chrámové lodi zhotovil pan Vladimír Procházka, klobucký rodák.

Hudba v kostele svatého Vavřince zazněla poprvé v roce 1811. Hrál se na dvoje housle a na basu. V roce 1814 byl jmenován klobuckým lokalistou Páter Matouš Srb, který nechal ze sbírky zhotovit varhany. Ty byly instalovány v roce 1818.

V polovině 16. století byla ke kostelu přistavěna zvonová věž. Má zvláštní vchod ze hřbitova. Tato stavba také umožnila upravit vchod na chór z této věže. Ve věži byly umístěny 3 zvony. Největší „Vavřinec“ zhotovil roku 1574 zvonař Briksi z Cymperka. Vážil 1015 kg, jeho výška byla 83 cm a průměr 108 cm. Byl zrekvírován 17.12.1917 pro vojenské účely a již se do Klobuk nevrátil.

Druhým zvonom je „Mária“. Byl ulit v roce 1612 Jindřichem Senomatským. Váží 900 kg, vysoký je 82 cm a v průměru měří 104 cm. Tento zvon nebyl nikdy z věže sundán..

Třetí zvon se jmenuje „Hodinka“, umíráček. Ulit byl také mistrem zvonařem Briksim z Cimperka roku 1588. Váží 435 kg, vysoký je 63 cm a jeho průměr je 82 cm. Byl rovněž zrekvírován 14.4.1917. Vrácen byl zpět poškozený 28.5.1919. Musel být svařen v roce 1938, protože byl prasklý. Oprava byla provedena špatně a tak byl svařován v roce 1939 znovu. V současné době jsou na věži zvony dva.

Posledním klobuckým zvonom je Sanktusový zvon z roku 1676. Byl ulit Mikulášem Löwym. Také byl zrekvírován, pro změnu ve druhé světové válce 6.5.1943. Po válce zvon našel v Praze na nádraží pan Alois Louda z Klobuk, sběratel starých věcí a zámečník. Zvon do Klobuk také přivezl. Tento malý zvon býval zavěšen uprostřed obce. Zavěšení zvonu bylo špatně opraveno. Závěs je hranatý a tak nelze zvonom houpat. Je uložen na Obecním úřadě.

V roce 1850 přišel do Klobuk Páter Augustin Kodýdek, který zemřel 23.9.1851. Své jmění odkázal k založení nadace pro chudé a věrně sloužící služebné. Páter Kodýdek je pochován dle svého přání proti hlavnímu vchodu do kostela. Pomník mu byl postaven z příspěvků farníků v roce 1910.

V roce 1885 byl kostel znovu důkladně opraven a dostal nynější podobu. Byla instalována nová krucht, položena nová podlaha z dlaždic a zvětšena okna. V roce 1899 přišel do Klobuk farář Jindřich Šimon Baar. V roce 1901 zhotovil „Boží hrob“ řezbář František Vratislav Buk. Votivní obraz na stěně za hlavním oltářem maloval Vilém B. Preis z Prahy, také v roce 1901 a práci zaplatila správní rada cukrovaru v Klobukách. 9.6 až 11.6.1899 byla osada Klobuky slavnostně zasvěcena nejsvětějšímu Srdci Páně.

V roce 1901 byla vystavěna pod kostelem nová fara. Stavbu inicioval J.Š.Baar za přispění ředitele cukrovaru pana Bohumila Zapa. Po smrti B. Zapa byl ředitelem cukrovaru Adolf Kotrba, který také podporoval J.Š. Baara v jeho úsilí a daroval kostelu jesličky, zhotovené též F.V.Bukem. Při farním kostele byla i škola, zmiňovaná již v roce 1352.

V kostele bylo pět náhrobních kamenů. Protože byly prošlapány, byly z měkkého pískovce, byly při některé z oprav odstraněny. Jediný se zachoval a je usazen ve hřbitovní zdi, vedle pravého pilíře hřbitovní brány.

V roce 1891 byl rozšířen hřbitov, na severní straně v rohu byla postavena umrlčí komora a vyzdvižen velký kříž. Roku 1928 byl podruhé hřbitov rozšířen a po druhé světové válce potřetí pro urnovou část hřbitova.

Na podzim roku 2002 se kostel začal opravovat a 13.srpna 2003 byl znovu vysvěcen Páterem vikářem Jiřím Nelibou za účasti našeho faráře Patera Ondřeje Grigiela, faráře z Unhoště Patera Jaroslava Ptáčka a hojně účasti lidí.. V dalších letech byla opravena zvonová věž a část severní strany kostela. Obec vyhlásila sbírku na dokončení oprav, které si vyžádaly ještě náklad 960 000.-Kč. Sbírka byla velmi úspěšná a tak s podporou Středočeského kraje byly opravy dokončeny v roce 2004. Opravu provedla zkušená firma Zemko z Tuřan.

Z různých historických materiálů a farních kronik sestavila Helena Procházková.